

חברת לזמדי ש"ס

לחיזוק לימוד
הדף היומי

בס"ד

טעימה שבוטית בלימוד הדף היומי

נושג גלחודי, מהנלמד פכשג אך אך

אם הבעל כגופה של אשתו, ואם פוטרה מהדלקת נר חנוכה כשאינו בבית

מתני'. כל המומין הראויין לבא בידי אדם רועי ישראל נאמנין... רשב"ג אומר נאמן הוא על של חבירו ואין נאמן על של עצמו... גמ'. והלכתא כרשב"ג ודוקא בנו ובתו אבל אשתו לא מ"ט אשתו כגופו דמי' צכורות לה בגמרא מבואר שבניו ובני ביתו של כהן יכולים להעיד לו על הבכור שהמום נפל בו מאליו ולא הטילו הכהן במזיד, אבל אשתו אינה יכולה להעיד, מפני שהיא כגופו, וכן מבואר בכמה מקומות בש"ס שאשתו של אדם כגופו.

בספר בית האוצר (ח"א כלל רז) דין בזה אם יש לומר גם כן להיפך שבעלה כגופה, וכמבואר בסנהדרין (כח:) שאשה כבעלה ובעל כאשתו. והביא מדברי התוס' (כתובות ב: ד"ה מציא) דמשמע משם שרק האשה כגופו, ומצד שני באוה"ח הק' (ויקרא כ ט) משמע שנקט שגם בעלה כגופה.

ובשלמי תודה (חנוכה סי' יט אות ג) דין באשה ובעלה שאינם נמצאים ביחד, כגון שהיא יולדת בבית היוולדות והוא הלך לבית אביו לימים אלו, או שהוא נוסע לרבו לשבת חנוכה ומדליק נרות באכסנייתו והיא הולכת לבית אביה, אם שניהם צריכים להדליק נרות חנוכה, או שמא די בהדלקת אחד מהם לפטור את השני.

והוכיח מדברי המשנה ברורה (סי' תרעה ס"ג ביאור הלכה ד"ה אשה) שאין האיש יוצא יד"ח נר חנוכה אלא כשאשתו מדלקת עליו בביתו, אבל אם מדלקת במקום אחר אינו נפטר על ידה, וצריך להדליק בעצמו. ודן אם כשהבעל מדליק נפטרת האשה בהדלקתו, אם הטעם שהאיש אינו יוצא בהדלקתה הוא משום שאין הבעל כגופה, אבל היא יוצאת בהדלקתו כיון שאשתו כגופו, או שמא גם הבעל הוא כגופה, ומה שאינו יוצא בהדלקתה הוא כיון שאין הדלקה פוטרת את בני הבית אלא כשהדליקו בבית עצמו ולא כשהדליקו במקום אחר, ואם כן גם האשה אינה נפטרת בהדלקתו של הבעל. והביא דברי הבית האוצר הנ"ל שדן בזה. ולמעשה הביא מגדולי דורנו שנחלקו בדבר. [אך ראה במשנ"ב (סי' תרעז ס"ק טז) שגם אחרי שהבעל מדליק מדלקת האשה בבית].